

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. An, & qualis Titulus requiratur ad sufficientem, & probam
præscriptionem, & quando nullus requiratur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

quod scilicet res talis aliena sit. arg. c. Si
diliginti 17. h. t.

SECTIO III.

*De tertia, & quarta con-
ditione, videlicet de Titulo, &
tempore ad præscribendum
necessario.*

§. I.

*Au, & qualis Titulus requiratur
ad sufficientem, & probam præscriptio-
nem, & quando nullus
requiratur?*

Ordinariè requiri ad præscribendum
Præter bonam fidem justum titu-
lum, in confesso est apud omnes, sed
quod titulus sit causa, & fundamentum
justæ possessionis, & bonam fidem ha-
bere vix possit alquis ab initio saltem, nisi
habilem habeat, & sufficientem titulum
ad possidendum. Neque tamen Titulus
hic ad præscriptionem requisitus ve-
rus debet esse, vera v. g. donatio, vera
venditio, vera solutio, &c. (talis enim
titulus verus sine præscriptione transfert
dominium) sed sufficit coloratus, sive
apparens, qui bona fide putatur validus,
quamvis à parte rei non sit, qualis titulus
est donatio v. g. venditio, &c, insuffi-
cens quidem secundum se, ob latenter
defectum, ad transferendum dominium
in donatarium, emptorem, &c. sufficiens
tamen cum usucapione, vel existimatus,
ut si v. g. hæres alicui rem tradat, quasi
debitam ex Legato, cum revera legata
non sit, vel præsumptus tantum, si scilicet
ob temporis diuturnitatem intervenisse
titulum jus præsumit, cum tamen for-

tasse nullus intervenerit. Et quidem
præscriptione ordinaria longi tempora
decem scilicet, aut duodecim annorum
sicut & in triennali usucapione inde
non præsumitur, sed requiritur, unde
getur, & probetur titulus coloratus,
existimatus, ut constat ex L. Natura
Cod. Derei vindicat. & ex Can. Plac.
15. §. Potest etiam aliter. Causa 16.
In præscriptione autem longissimi tem-
poris, 30. vel 40. annorum, obli-
oriè non requiritur titulus, qui alleg-
tur, & probetur, sed sufficit bona fides
quā credit præscribens titulum (e fide
& causa) possidendi, tamen si fide
eam non habeat, L. 3. & 4. Cod. I.
præscript. 30. vel 40. annorum. Quo-
longè certius est, in præscriptione cen-
traria, vel immemoriali, cum in illa præ-
scriptione tempus immemoriale, cum in
glossum tempus vim præsumptiū
habeat, & tribuat ex privilegio formule
Principe, vel à Lege concessio, &c. pro-
nientis. Si tamen præscriptio talis un-
fisi temporis, vel etiam centenaria
ab aliquo, cui jus commune ad præ-
scribendum resistit, vel alia contra
præsumptio pugnat, non sufficit fide
na fides ad præscribendum, sed de-
titulus certus allegari, & probari (si
præscriptio sit immemorialis, & cap-
tas possidendi in usucapione) c. Si al-
genti. 17. h. t. c. Episcopum, i. Eadem
cùm præsumptio sit contra bonam fide-
m, cui jus commune ad præscribendo
resistit, si nullum possessionis
titulum ostendere possit.